აქვს თუ არა ტყუილს არსებობის უფლება?

ჩვენი რესპონდენტი გახლავთ „ქიმერიონის" წამყვანი და ავტორი ***გოგა ჩართოლანი.***

— მიუხედავად იმისა, რომ „ქიმერიონი" პოპულარულია, ზოგის აზრით, ამგვარი გადაცემებით მაყურებელს ატყუებენ და ცხოვრებაზე ილუზიებს უქმნიან. რას იტყოდით ამაზე?

— 6 აპრილს ეთერში გავა გოდერძი ჩოხელთან ერთად მომზადებული ჩვენი გადაცემა, სადაც მნიშვნელოვან საკითხზე — ტყუილზე ვისაუბრებთ. პირადად მე, არავის ვატყუებ და თუ ვცდილობ, ვინმეს ცხოვრება ვუჩვენო იმაზე ლამაზი, ვიდრე სინამდვილეშია, ეს არის სწორედ ხელოვნების მიზანი. მე და გოდერძი ჩოხელი ვისაუბრებთ თემაზე — აქვს თუ არა ტყუილს არსებობის უფლება?

— როგორ ფიქრობთ, აქვს თუ არა ტყუილს არსებობის უფლება?

— რადგან არსებობს, ამის უფლებაც ჰქონია. პარადოქსია, მაგრამ სიცრუე შეიცავს იმედს. ანუ თუ მეტყვით, ხვალ კარგად იცხოვრებო, კი მეცოდინება, რომ ეს ტყუილია, მაგრამ იმ იმედის შემცველი ხომ იქნება, რომელიც ხვალინდელ დღემდე მიმაღწევინებს. ამგვარ ტყუილზე ვისაუბრებთ მე და გოდერძი ჩოხელი და ისეთზე, რომელიც ბოროტებას არ ჩაგვადენინებს.

— ეს აუცილებლად სჭირდება საზოგადოებას?

— რა თქმა უნდა. დღევანდელ გაჭირვებულ ყოფაში, როცა ყველა საინფორმაციო გადაცემა იწყება საშინელების, უბედურების ჩვენებით, ვცდილობ ხალხს დავანახო სამყაროში არსებული სილამაზე, არასოდეს დამავიწყდება ნინო ანანიაშვილის ნათქვამი: „ვოცნებობ, რომ საინფორმაციო პროგრამა დაიწყოს იმით, თუ რა მოხდა კარგი ჩვენ ირგვლივ".

— დამკვიდრებულია მოსაზრება, რომ ხალხს სწორედ სკანდალური, სენსაციური, უბედურების მაუწყებელი საინფორმაციო გადაცემები მოსწონს.

— ხანდახან იქმნება შთაბეჭდილება, რომ საზოგადოება შეიშალა, ნარკოტიკივით ეტანებიან იმას, რაც, იციან, რომ ავნებს. დედაჩემი ერთ-ერთი საინფორმაციო გადაცემის შემდეგ იმდენად ცუდად გახდა, რომ სასწრაფო დახმარების გამოძახება დაგვჭირდა. როდესაც ადამიანებს სინამდვილეს შეულამაზებლად აჩვენებენ, ეს ბოროტებაა.

— თქვენი გადაცემის სტუმრები ხელოვნების სფეროს წარმომადგენლები არიან, თუმცა თქვენ მათ შემოქმედებას არც ახსენებთ. რატომ?

— ჩემი სტუმრისგან მინდა გავიგო, როგორი დამოკიდებულება აქვს სამყაროს, სიკეთისა და ბოროტების მიმართ. გელა ჩარკვიანის პოლიტიკური მრწამსი კი არ მაინტერესებს, არამედ ის, თუ რა შინაგანი კულტურა აქვს და რას განიცდიდა, როცა შუბერტს ასრულებდა. გოდერძი ჩოხელს მისი ნაწარმოებების შესახებ არაფერს ვკითხავ, რადგან ამის გაცნობა მისი წიგნითაც შეიძლება. არც ერთმა ჩემმა სტუმარმა წინასწარ არ იცის, რას ვკითხავ, ამიტომაც, როცა კითხვას ვსვამ, ისინი გულწრფელად, დაუფიქრებლად მპასუხობენ, ამ დროს ადამიანი ბუნებრივი და ძალიან საინტერესოა. არ ვარ პაპარაცი, არ მაინტერესებს, ვინ როგორი ყოფაქცევისაა და ვის ვინ უწევს საწოლში. ჩემთვის მთავარია, ვინ რას მატებს ხელოვნებას.

— როგორ ახერხებთ თემის და მოსაუბრის შერჩევას?

— ეს საკმაოდ რთული საქმეა. თუმცა თამამად შემიძლია ვთქვა, რომ ჩემს გადაცემაში არც ერთი თემა და სტუმარი არ მეორდება. „ქიმერიონში", სადაც საუკუნის წინ გენიოსები იყრიდნენ თავს, ყველა არ უნდა შევიდეს.

ახლანდელმა თაობამ უნდა ნახოს ჭეშმარიტი ხელოვანი, რომ არ მოხდეს ფასეულობათა ნიველირება.

— მაყურებლისგან თუ გრძნობთ ყურადღებას?

— ყურადღებას არ ვაქცევ რეიტინგულ გამოკითხვებს. მხოლოდ იმ ხალხთან მაქვს ურთიერთობა, ვისი აზრიც მნიშვნელოვანია ჩემთვის, ანუ მაინტერესებს ინტელექტუალური, გემოვნებიანი მაყურებელი.

— გოგა, წელან თქვით, „ქიმერიონი" გენიოსების თავშეყრის ადგილი იყოო. რამ გადაგაწყვეტინათ თქვენი გადაცემის იქ ჩაწერა?

— რუსთაველის თეატრის ქვედა ფოიეში, საუკუნის წინ იყო კაფე „ქიმერიონი", რომელსაც ეს სახელი „ცისფერყანწელებმა" უწოდეს. ჩვენი გადაცემის შინაარსს ეს ადგილი სახელითაც და არსითაც უხდებოდა, ამიტომაც ავირჩიეთ. როდესაც პირველად მივედით გადასაღებად, რემონტი იყო. ვიფიქრე, აქ გადაცემის ჩაწერა ვერ მოხერხდება-მეთქი. მაგრამ ჩვენმა რეჟისორმა სერგო ბუიღლიშვილმა დამარწმუნა, ყველაფერი მშვენივრად გამოვაო და დავუჯერე. „ქიმერიონში" მართლაც სხვა სული ტრიალებს და შესანიშნავი გარემოა ჩვენი გადაცემისთვის.

— ალბათ ტენდერის პირობების თანახმად, ეს გადაცემა შეწყვეტს არსებობას.

— სამწუხაროდ, კი. გადაცემები ეთერში მაისის ბოლომდე იქნება. სექტემბრისთვის კი ახალ პროექტებზე ვიმუშავებ. იდეები ბლომად მაქვს.

მთავარია, მოისურვონ ხელოვნებაზე საუბარი...

ეკა ლომიძე

ჟურნალ-გაზეთების გამოწერა
თბილისის მაცხოვრებლებისთვის
სახლიდან
გაუსვლელად
ტელ: 33-26-73

კვირის პალიტრა

ორშაბათი 1 აპრილი

სამშაბათი 2 აპრილი

ოთხშაბათი 3 აპრილი

ხუთშაბათი 4 აპრილი

პარასკევი 5 აპრილი

შაბათი 6 აპრილი

კვირა 7 აპრილი

„სქოულზე გავმწარდი და ლელა დეკანოსიძეს მწარედ ვაგინებინე"

ქართული ტელესერიალების გულშემატკივრები კარგა ხანია მიეჩვივნენ სერიალებს... იციან სანდრო ცერცვაძისა და ქეთო ტაბალუას ოჯახში როგორ ინტრიგებს ქსოვს ვერაგი ვერსაჩე დიდია, რა უკარგავს მოსვენებას მექალთანე გიო ცერცვაძეს და რით ცხოვრობს ლელა დეკანოსიძე...

ამიტომაც, მიუხედავად იმისა, რომ ტელესერიალი „ძილის წინ", ჩემი აზრით, ზოგჯერ ზედმეტად პრიმიტიულიც არის ხოლმე, მაყურებელში მაინც დიდი პოპულარობით სარგებლობს და ინგა გრიგოლიას „ცეცხლოვანი" მოამბის შემდეგ, თურმე ზოგიერთზე ძილისპირულივითაც კი მოქმედებს. სერიალის მთავარი სცენარისტი ***თამარ ბართაია*** *გახლავთ.*

— თამარ, როგორ დაიწყო „ძილის წინ", სცენარს ვგულისხმობ?

— თეატრალური ინსტიტუტის კინოსცენარისტთა ფაკულტეტის პირველი კურსდამთავრებული გახლავართ. ვსწავლობდი ერლომ ახვლედიანის ჯგუფში. ვწერ პიესებს, ორი უკვე დაიდგა მარჯანიშვილის და თოჯინების თეატრებში. ტელევიზიაში მუშაობაზე არ მიფიქრია მაგრამ „დიდების ზღაპარზე" სამუშაოდ მიმიწვია კოკა ყანდიაშვილმა, ასე დაიწყო ჩემი ურთიერთობა ტელესერიალებთან... „დიდების ზღაპარი" გარკვეული პერიოდის შემდეგ ჩემთვის მოსაწყენი გახდა და თავი დავანებე.

— რატომ დაანებეთ თავი, მოსაწყენი რომ გახდა, თუ უბრალოდ ძნელი სამუშაოა?

— ურთულესი სამუშაოა. გაქვს თუ არა იდეა, მაინც უნდა აკეთო საქმე. მიუხედავად იმისა, რომ „დიდების ზღაპარზე" მუშაობისას ჩემი სტუდენტები — ძმები ჯიბლაშვილები შემომეშველნენ, მაინც ძალიან გამიჭირდა, ამიტომაც თავიდანვე უარი ვთქვი „ძილის წინის" სცენარების წერაზეც.

— შემდეგ როგორ დაგითანხმეს?

— ამ უარის შემდეგ დასასვენებლად წავედი, სცენარების წერა კი ლაშამ დაიწყო. ეს ძალიან ძნელი საქმეა ერთი კაცისთვის, ამიტომ ლაშასაც გაუჭირდა. დამირეკა აუდიენციის ფინანსურმა დირექტორმა ზურა ჯანგულაშვილმა და მთხოვა, მივსულიყავი. პიესას ვწერ თეატრისთვის და არ მცალია-მეთქი — ვუპასუხე. თუ შენი პიესა კარგი იქნება, მის დადგმაზე ფინანსურად ჩვენ ვიზრუნებთო — აღმითქვა — ოღონდ „ძილის წინის" სცენარები დაწერეო. ასე რომ ჩვენ-ჩვენი პირობა ორივემ შევასრულეთ. „აუდიენციის" წყალობით ჩემი პიესა „შეხვედრის ადგილი" მარჯანიშვილის თეატრში დაიდგა, მე კი შემოვრჩი „ძილის წინს".

— მიტოვებას ხომ არ აპირებთ?

— რომ მივატოვო, არაფერი უჭირს, უკვე „რელსებზე დგას", თუმცა ვერ გეტყვით, რამდენ ხანს გააგრძელებს არსებობას, ალბათ, მანამ, სანამ მაყურებელს არ მობეზრდება.

— ზოგჯერ სერია ბუნდოვანი შინაარსისაა, ამჩნევთ?

— ზოგჯერ მე თვითონაც ვერ ვგებულობ ბევრ რამეს, ეს ალბათ იმის ბრალია, რომ ფურცელზე ბოლომდე არ გადამაქვს სათქმელი, მერე გადაღებასაც ვერ ვესწრები, გადამღები ჯგუფი კი აბა, საიდან მიხვდება ჩემს „გულში ნამღერს".

— თემას საიდან იღებთ სცენარისთვის, ფანტაზიორობთ?

— ირგვლივ, რომ მიმოიხედო და გარემოს კარგად დააკვირდე, იმდენი რამ არის დასაწერი, რომ ფანტაზიორობისთვის დროც არ რჩება. ზოგჯერ ჩემი მეგობრების, ახლობლების ოჯახური ამბებიც გადამაქვს სცენარში და როცა ფილმს უყურებენ, მირეკავენ და მებუზღუნებიან.

— სასიამოვნო მომენტები გექნებათ...

— თუნდაც ის, რომ ვხედავ, როგორ არსებობენ ჩემი პერსონაჟები ადამიანთა ცნობიერებაში. ერთხელ კაფეში შევედით მე, ეკა კახიანი, გოგოლა კალანდაძე და მალხაზ ქვრივიშვილი. თავისუფალი მაგიდა არ იყო, მაგრამ ნაცნობი სახეების დანახვაზე, ყველა ისე გადანაწილდა, კინაღამ რამდენიმე მაგიდა გათავისუფლდა. ვისხედით კაფეში და ჩემი ფრაზები მესმოდა მეზობელი მაგიდებიდან: „ვა რა სექსუალური თავია" და ა.შ.

— ვისი პერსონაჟი მოგწონთ განსაკუთრებით?

— ძალიან მიყვარს იმედა კახიანი. იმდენად დადებითი აურა აქვს და ისეთი კეთილშობილი ადამიანია, რომ ხშირად მითქვამს, ყველა ოჯახში თითო იმედა კახიანი რომ იყოს, კარგად იქნება საქმე-მეთქი.

— თუ ხდება ისე, რომ სცენარი არ მოსწონთ მსახიობებს და გიპროტესტებენ?

— ეკა კახიანს ვეჭიდავები „დიდების ზღაპრიდან" მოყოლებული დღემდე. აუ, ახლა რას მაკეთებინებ, მაგოიმებო — ბუზღუნებს ხოლმე, მერე კი მოსწონს და ისე შედის როლში, უფრო მეტს აკეთებს, ვიდრე მინდოდა.

— თქვენი ოჯახის წევრები თუ უყურებენ „ძილის წინს" და კრიტიკას თუ იღებთ მათგან?

— ყველაზე მკაცრი კრიტიკოსი ჩემი მეუღლე მიშა გომიაშვილია, რომელიც მეხმარება იდეებითაც, ერთხელ კი, რომ ვერ მოვასწარი, მიშამ დამიწერა „ძილის წინისათვის" სცენარი და კარგი სერიაც გამოვიდა, მიშას 13 წლის ქალიშვილი ნატკა მაგარი კრიტიკოსია. ყველა სერიას გაფაციცებით უყურებს, რომ შენიშვნა მომცეს, კიდევ გვყავს 6 წლის მარიამი, რომელიც ხშირად არის გადაღებებზე და გულს მიწურილებს, როცა ვინმე ვინმეს ეჩურჩულება ყურში. მეკითხება — მითხარი რას ამბობენო? მე ვპასუხობ, არ ვიცი-მეთქი. ამაზე გიჟდება, როგორ არ იცი, შენ არ დაწერე სცენარიო.

— სერია, რომელიც განსაკუთრებით გიყვართ.

— ეს იყო სქოულზე. სცენარი დავწერე სანთლის შუქზე. სქოულზე გავმწარდი და ამიტომაც ფილმში ლელა დეკანოსიძეს დავარეკვინე და მწარედ ვაგინებინე სქოული.

— ეს უცენზურო გამოთქმები თქვენ დაამკვიდრეთ?

— მე ვიცავ ამ მხრივ ნორმებს, მაგრამ გადაღების დროს აჭარბებენ.

— „ძილის წინის" გარდა, რაზე მუშაობთ?

— ახლა ჩემთვის ყველაზე მნიშვნელოვანია სამუშაო სცენარი, რომელსაც ვწერ ტელეფილმისთვის. იგი ნეოსტუდიამ უნდა გადაიღოს. ვმუშაობ მიხო ბორაშვილთან ერთად. ეს იქნება მხატვრული სრულმეტრაჟიანი მისტიკური მელოდრამა, როგორიც ჯერ არ გაკეთებულა ქართულ კინოში. თუ ეს საქმე წარმატებით დამთავრდა, ძალიან ბედნიერი ვიქნები.

ეკა ლომიძე

ქაღალდი პოლიგრაფიისთვის
საგაზეთო და ოფსეტური
ყველაზე
იაფად
ადგილზე მიწოდებით
ტელ: 71-04-14; 877-43-28-62